

KODOLÁNYI GYULA

*Üzenetek W. Sb.-től**Szonettek, 2007–2008*

E bús hiátus
This sad interim (56)

*E szomorú szünet, mint az óceán,
this sad interim like the ocean
Partokat választ el. Parts the shore.
Külön partokká szakítja, mi egy volt.
Mint két kontinens, külön világban
látunk-e közös Holdat tiszta éjen?
This sad interim, e bús hiátus.
Két kontinens külön világban, közös
Hold. Atlantisz Holdja, bámulunk téged
külön partokról. Kettő lett, mi együtt
volt egész. Édes Istenem, ki partot
szakasztottál, rekeszd el a vizet,
hogy az én rózsám láthasson engemet.
Láthassuk egymást. Múljon e bús szünet.*

Szeretni érdemtelen dolgokat
To love things nothing worth (72)

*Hű szerelmem, ne szégyeld szeretni
e verset, s haszontalan dolgokat,
to love things nothing worth. Ne gondold, hogy
méltatlant szeretsz. Fukar igazság
a világe, niggard truth, dacolj vele.
Hisz gyúlt bennem szikra, világszerelem,
sötét farizeusok évadán.
Verselem testemmel ne hagyd elföldelni,
támaszd fel, éltesd tovább. Mondj rólam is
színes, szerelmes legendát, ragyogd be
mosolyoddal e leértékelt tájat.
Devise some virtuous lie, te dicsérj csak
erénnyel, ha rideg, vak a világ.
Truth is niggard, adakozz bőkezűen.*

[*Kodolányi Gyula verse*]

Folyton régi s új
Daily new and old (76)

*Why is my verse versem mért so barren
oly kopár? Barren? Csupasz? Csak az új
gőgjének van híján, újgazdag gőgnek.
Barren of new pride. Ami új, belsőleg
lesz azzá, törvénye szerint. Ahogy folyton
régi s új a Nap, daily new and old.
Ujraköltöm, mit elmondott rokon s ő.
Egy új hang szökellő hajlításait –
ezt hozom. Ezzé érhet sors és ihlet.
Ennyit adhatok a tücsökzenéhez.
Hatalmas zengéstekhez, mely átölel,
mesterek! Hadd fűzzem e kórust anyám
nyelvébe, édes kolozsvári nyelvbe,
mely folyton régi s új, daily new and old.*

